

Film

Joost Broeren-Huitenga

Uitgelicht

Op zoek naar een soort oerbeeld van het aardse paradijs reisde de Franse fotograaf en filmmaker Mali Arun naar het natuurreservaat Krka in Kroatie. Wat zij daar aantrof bleek echter verre van paradijselijk; de plek wordt overspoeld door een niet-aflatende stroom toeristen uit alle hoeken van de wereld. In gesolariiseerde zwart-witbeelden (een proces waarbij de lichte partijen worden overbelicht) toont Arun hoe de mensenmassa het onwaarschijnlijk mooie landschap consumeert. Met behulp van iPhones, selfiesticks, iPads en camera's wordt de schepping gedeeld en vermenigvuldigd. Iedereen staat in de rij om dezelfde 'attracties' – het lijkt wel een pretpark.

Er is haar weleens gevraagd hoe mensen reageerden als ze hen filmden, vertelt Arun in een video die bij haar installatie in Foam 3h wordt getoond. Maar iedereen was zo druk aan het filmen en fotograferen dat niemand oog had voor haar camera.

Naarmate *Paradisus* vordert, wordt de ondertoon beklemmender. En verandert het natuurschoon in een decor van een apocalyptisch doemscenario.

Paradisus van Mali Arun: t/m 13 september in Foam 3h.

Ingmar Bergman Persona

Voorlopig laatste kans om op groot doek te genieten van wat volgens de vermaarde, in 2004 overleden Amerikaanse filmcriticus Susan Sontag 'de beste film ooit gemaakt' is. De Zweedse 'auteur der auteurs' Ingmar Bergman maakte de film, die draait om de identiteitsverwarring tussen een actrice en een jongere verpleegster, in 1966 op de toppen van zijn kunnen.

Te zien in: De Uitkijk, zondag 13.15 uur

Mees Peijnenburg Paradise Drifters

Het langverwachte speelfilmdebuut van Mees Peijnenburg is een even rauw als levenslustig portret van drie straatjongeren die allesbehalve doelgericht afreizen van hun kansloze bestaan hier naar de gewelddadige buitenwijken van Marseille.

Te zien in: City, Eye, Filmhallen, Het Ketelhuis, Studio/K, Tuschinski

Kevin Reynolds Waterworld

Ook als flop kan een film de geschiedenisboeken in gaan, als je dan maar gróots ten onder gaat. En dat deed *Waterworld* in 1995. Regisseur Kevin Reynolds en hoofdrolspeler/producer Kevin Costner leverden met hun visioen van een waterapocalyps de duurste film ooit af. Het geplande budget van 100 miljoen dollar liep op tot dik 172 miljoen. Tijdens de afwerking werd het ruzie; regisseur Reynolds sprong overboord en liet het hogen aan Costner. Al die ellen-de is aan de film afgewezen. Toch loont het de moeite om hem nog eens te zien, als slotakkoord van het Imagine Film Festival (dit weekend in Kriterion). Vanwege de mismoedige toekomstvoorspelling én Costners verwaterde kop.

Te zien in: Kriterion, zondag 21.30 uur

Nicky de Waard (25), horecamedewerker student

"Wat een goede film. Ik had het gevoel alsof ik in een achteraan zat terwijl er veel op me afgevuurd werd. De film zorgt voor enorm veel prikkels. Mijn hart gaat nog steeds tekeer. Er zit een goede flow in en de energie blijft constant hoog, waardoor je in het verhaal blijft zitten. Een film die je twee keer moet zien."

Shukri Youssouf (23), student

"Het is een goede film met alleen maar A-klasse acteurs. Alles is mooi in beeld gebracht, vooral de overgangen tussen de tijdvakken en de aankleding daarvan is goed gedaan. De vechtscènes zijn ook prachtig om te zien. Ik vond het verhaal soms lastig te begrijpen en het einde was onverwachts goed."